

इ

1. इ interj. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. खेदे प्रकपोत्तौ H. an. 7, 3. भेदे रूपोत्तौ चःपाकरणाणुकम्पयोः MED. avj. 3. इ इन्द्रः (ohne Zusammenziehung der Vocale) P. 1, 1, 14, Sch.

2. इ pron. Stamm der 3ten Person; vgl. इतर, इतस्, इति, इद्, इदम्, इदा, इयत्, इव, इह्.

3. इ I) ऐति (Dhātup. 24, 36 इ - णा), इत्सि, इत्सि (ved.), इत्सि, यत्ति (P. 6, 4, 81); अयानि, इत्सि, ऐत्, इत्सि, इत्सि (ved.), यत्ति; इयाम् (इयाम् bei Westr. ist ein Versehen, da P. 7, 4, 24 der prec. gemeint ist; ep. kommt jedoch auch die Form इयात् vor MBh. 3, 2010. 10272), इयाम्, इयुस्; अयाम्, ऐस्, ऐत्, ऐतत् (?) AV. 18, 3, 40, ऐतम्, ऐताम्, ऐम्, ऐतन (ved.), अयान्; conj. अयस्, अयत्, अयाम्, अयान्; partic. यत्, यत्तौ; इयाप, इययि, इयैथ, इयथ (RV. 8, 1, 7), इयत्सु, इयुस् (P. 7, 4, 69. Vop. 9, 13. 14. अन्वियुस् MBh. 1, 5738); partic. इयिष्ये, इयिष्ये; इयिष्ये, इयिष्ये (MBh. 3, 192; wird auf इ Dhātup. 26, 34 zurückgeführt; अन्वियुष्यामि MBh. 1, 4889 ohne Steigerung des Vocals); partic. इयिष्येत्; इता; prec. इयात् (mit praep. इयात्) P. 7, 4, 24. 25. Vop. 9, 15; der aor. fehlt; inf. इत्सुम्, इत्सुवे, इत्सुवे, इत्सुम् (die drei letzten Formen ved.); partic. praet. pass. इत्. — II) अयति (Dhātup. 9, 34) अयते (Dhātup. 14, 1 अय); अयामहे, अयताम्; imperf. ved. अयत; part. अयमान; आयिष्ठ BHATT. 13, 104. आयिधम्, ऽढुम् und ऽद्धुम् Vop. 8, 114; अयो चक्रे P. 3, 1, 37. Vop. 8, 55. 114. अयिष्यति (अयुद् MBh. 4, 688), अयिष्यते. — III) इति; इत्सु, इत्सि; aor. ऐषीत् Dhātup. 24, 40. auch med. s. u. — अधि. — 1) gehen, ausgehen; zu (acc.) — hingehen, sich wohin begeben, kommen: स्तनयत्नेति नानन्दत् RV. 1, 140, 5. 162, 4. 163, 9. एमी-देषो निष्कृतं जारिणीव 10, 34, 5. आयन्नायो ऽयनमिच्छमानाः 3, 33, 7. अपामयं यतीनाम् 1, 158, 6. सुवृद्धो वर्तते यन् 183, 2. यस्त्वा च मां चात्तराय-ति AV. 13, 1, 58. सुकृता कृत्वमेति 4, 24, 1. मरुतो यत् सेनेया 3, 19, 6. स ऐति सविता स्वर्दिवः पृष्ठे ऽवचाकंशत् 13, 4, 1. ausgehen (vom Schall): अश्वस्येव वर्षणः क्रन्द ऐति 11, 2, 22. 5, 20, 7. नीचार्यमानं जसुरि न एये-नम् 4, 38, 5. मनैत्रवा अयमानः 8, 89, 8. यति वा आय एत्यादित्य ऐति च-न्द्रमा यति नत्त्राणि ÇAT. Br. 11, 3, 7, 10. यथा वै सन्नापमकृत्तमधानमेव्य-त्रथे वा नावे वा समाददीत Bṛh. Âr. Up. 4, 2, 1. ते पत्तलस्य काप्यस्य गृह्णन्मि 3, 3, 1. सभायीयुर्द्विजातयः R. 2, 67, 1. उदारो श्रीः स्थिता ह्यस्यो-त्तमेष्यति मृते मयि 4, 21, 17. पुनर्नन्म नैति मामेति Bhag. 4, 9. मामवैष्य-

स्यसंशयः 8, 7. राधयो गुरुं द्रोणमियात्तदा MBh. 1, 5222. स धर्मात्मा इया-न्मे दर्शनं रक्तः 3405. अलिरिति वनात्कमलम् Hit. I, 182. तं पृष्ठतः प्रछामि-याय er ging hinter ihm her BHATT. 1, 24. इयुर्भद्रद्वान्मुनेर्निकेतम् 3, 40. ऐत् 8, 30. पृष्ठमितः auf Jm's Rücken liegend VET. 11, 10. mit पुनर् wieder-kommen MBh. 2, 58. R. 2, 61, 11. 70, 15. 4, 63, 19. 5, 1, 96. यदतीतं पुनर्न-ति 22, 12. zurückkehren zu (acc.) N. 10, 26. PAÑKAT. IV, 32. RAGH. 8, 55. — 2) weggehen, entfliehen, verstreichen, weichen: क्षेत्राद्दृक् वरुण वि-यदा-यम् RV. 10, 31, 4. इयुषीषामुपमा 1, 124, 2. प्रच्युता यत्तु शत्रवः AV. 5, 20, 3. ÇAT. Br. 3, 6, 1, 8. 6, 8, 1, 5. 13. धन्वासका नायते RV. 1, 127, 3. अयन्मासा अयन्वनामवीरोः 7, 61, 4. यय स्रुतव स्रुतुर्भियति 10, 18, 5. यावदेतेषां भयं नै-ति R. 3, 1, 28. — 3) wiederkommen: कृतार्थस्त्वं सकृश्चः शीप्रमेष्यति R. 1, 42, 9. तिप्रमेष्यामि MBh. 3, 194. एष्ये 192. Vgl. oben unter 1. am Ende. — 4) von Statten gehen (?): तस्मिन् युक्तस्यैति नित्यं प्रेतकृत्यैव लौकिकी M. 3, 127. — 5) zu Etwas gelangen, erlangen, erreichen, in Etwas ge- rathen: तव क्रतुभिरमृतत्वमोयन् RV. 6, 7, 4. अका यद्वावा ऽमुनीतिमयन् 10, 12, 4. असुं य इयुः 15, 1. AV. 18, 4, 37. अयति यत्तु मम ये सपत्नीः 9, 2, 4. स्वस्ति न्नन्तामियाम् TS. 2, 3, 4, 2. सर्वमायुरेति ÇAT. Br. 14, 3, 1, 11 (= Bṛh. Âr. Up. 2, 1, 10). पुनर्नन्म नैति Bhag. 4, 9. अयन्त्यातिमियाम् MBh. 3, 860. प्रीतिम् N. 16, 19. शमम् ÇAT. 96. शोषम् KÂT. 9. अयताम्, प्रूतामेति M. 4, 245. 10, 65. 11, 220. 12, 90. प्रुचितामियात् 5, 143. 8, 230. वागृषभवम्, भूमिपतिवम् u. s. w. इयात् R. 1, 1, 96. शत्रुताम् PAÑKAT. II. 32. गुणितामि-ति Hit. Pr. 36. 42. इष्टसमागमनिर्वृतिं वनितयानितया RAGH. 9, 37. वशमे-ष्यति मे Hit. I, 32. कामस्य वशमीयवान् N. 11, 31. — 6) ausgehen von, herkommen von: मन्थोरियाय कृष्येषु तस्यै यतः प्रवृत्त इन्द्रो अस्य वेद RV. 10, 73, 10. तं प्रेतं दिष्टमिता ऽग्रय एव कर्त्त यत् एवेतो यतः संभूतो भवति KÂND. Up. 5, 9, 2. — 7) bittend kommen, erbitten; nur im part. praes.: अथा कृ पते अश्चिना पतः सचत् सूरयः RV. 7, 74, 5. महेता यतः सुमतेयं च-वानाः 6, 29, 1. ददृचा सनिं यते 5, 27, 4. — 8) an Etwas (acc.) gehen, sich in Etwas einlassen, unternehmen: अयन्त्यापान्कनोयसो देहम् pflegt zu beschenken RV. 7, 20, 7. सत्त्वमयन् VS. 13, 49. यामाशामेति AV. 19, 4, 2. AIT. Br. 7, 30. ÇAT. Br. 6, 2, 1, 13. पार्यो द्यूतामियात्पुनः MBh. 2, 2496. — 9) in einer Handlung begriffen sein, in einem Zustande oder Ver- hältnisse sich befinden; mit einem partic. praes.: कृपतो कृ स्मैव वपतो